

מסכת אהלות

פרק יו משנה ב

פיצד. כווש ושהוא תחוב בכתל, כחצי זית מתחתיו וכחצי זית מעל גביו, אף על פי שאינו מכנין, טמא. נמצא מביא את הטמאה לעצמו בכל שהוא. הקדר שהוא עובר והסל על כתפו והאהיל צדו אחת על הקדר, הפלים שבצד השני טהורין. אם יש בפסל פותח טפח, טמאים. התוליות הקרובות בין לעיר בין לדרך, אחד חדשות ואחד ישנות, טמאות. הרחוקות, חדשות טהורות וישנות טמאות. איזו היא קרובה, חמשים אמה. וישנה, ששים שנה, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, קרובה, שאין קרובה ממנה. וישנה, שאין אדם זוכרה: